

KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 360/2012**2017/EØS/29/43**

av 25. april 2012

om anvendelse av artikkel 107 og 108 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte på bagatellmessig støtte til foretak som yter tjenester av allmenn økonomisk betydning(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til rådsforordning (EF) nr. 994/98 av 7. mai 1998 om anvendelse av artikkel 92 og 93 i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap på visse kategorier horisontal statsstøtte⁽¹⁾, særlig artikkel 2 nr. 1,

etter offentliggjøring av utkast til forordning⁽²⁾,

etter samråd med Den rådgivende komité for statsstøtte og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forordning (EF) nr. 994/98 gir Kommisjonen myndighet til ved forordning å fastsette en terskel for støttetiltak, slik at støttetiltak under denne verdien ikke anses å oppfylle alle kriteriene fastsatt i traktatens artikkel 107 nr. 1 og dermed ikke faller inn under framgangsmåten for melding omhandlet i traktatens artikkel 108 nr. 3.
- 2) På grunnlag av nevnte forordning har Kommisjonen vedtatt forordning (EF) nr. 1998/2006 av 15. desember 2006 om anvendelse av traktatens artikkel 87 og 88 på bagatellmessig støtte⁽³⁾, som fastsetter en generell øvre grense for bagatellmessig støtte på 200 000 euro per støttemottaker i løpet av en periode på tre skatteår.
- 3) Kommisjonens erfaringer med anvendelse av reglene for statsstøtte til foretak som yter tjenester av allmenn økonomisk betydning i henhold til traktatens artikkel 106 nr. 2, har vist at den øvre grensen der fordeler til slike foretak kan anses ikke å påvirke handelen mellom medlemsstatene og/eller ikke å vri eller true med å vri konkurransen, i enkelte tilfeller kan avvike fra den generelle øvre grensen for bagatellmessig støtte som er fastsatt i forordning (EF) nr. 1998/2006. I det minste enkelte av disse fordelene kan være godtgjøring for

tilleggskostnader forbundet med yting av tjenester av allmenn økonomisk betydning. Dessuten har mange oppgaver som kan anses som yting av tjenester av allmenn økonomisk betydning, et begrenset geografisk virkeområde. Det bør derfor, parallelt med forordning (EF) nr. 1998/2006, innføres en forordning med særlige regler om bagatellmessig støtte til foretak som yter tjenester av allmenn økonomisk betydning. Det bør fastsettes en øvre grense for hvor mye bagatellmessig støtte et foretak kan motta i løpet av et bestemt tidsrom.

- 4) På bakgrunn av Kommisjonens erfaringer bør støtte gitt til foretak som yter en tjeneste av allmenn økonomisk betydning, anses ikke å påvirke handelen mellom medlemsstatene og/eller ikke å vri eller true med å vri konkurransen dersom samlet støtte som mottas av foretaket for å yte tjenester av allmenn økonomisk betydning, ikke overstiger 500 000 euro i løpet av en periode på tre skatteår. I lys av utviklingen innenfor sektoren for persontransport på vei og fordi tjenester av allmenn økonomisk betydning i denne sektoren som regel er lokale tjenester, bør det ikke anvendes en lavere grense for denne sektoren, og den øvre grensen på 500 000 euro bør gjelde.
- 5) Årene som skal legges til grunn for å fastslå om den øvre grensen er nådd, bør være skatteårene som foretaket i den berørte medlemsstat benytter for skatteformål. Den relevante treårsperioden bør være glidende, slik at for hver ny tildeling av bagatellmessig støtte må den samlede bagatellmessige støtten tildelt i det aktuelle skatteåret samt i de to foregående skatteårene fastsettes. For dette formål bør det tas hensyn til støtte som er gitt av en medlemsstat, selv om støtten helt eller delvis er finansiert med unionsmidler. Det bør ikke være mulig å dele opp støtte som overskrider den øvre grensen for bagatellmessig støtte, i mindre deler for at de skal falle inn under denne forordnings virkeområde.
- 6) Denne forordning bør få anvendelse bare på støtte gitt til yting av en tjeneste av allmenn økonomisk betydning. Den tjeneste av allmenn økonomisk betydning som det gis støtte til, bør derfor tildeles det aktuelle foretaket skriftlig. Tildelingsdokumentet bør opplyse foretaket om den tjeneste av allmenn økonomisk betydning som støtten gjelder, men det behøver ikke nødvendigvis inneholde alle opplysninger angitt i kommisjonsbeslutning 2012/21/EU av 20. desember 2011 om anvendelsen av artikkel 106 nr. 2 i traktaten

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 114, 26.4.2012, s. 8, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 225/2012 av 7. desember 2012 om endring av EØS-avtalens vedlegg XV (Statsstøtte), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 18 av 21.3.2013, s. 32.

⁽¹⁾ EFT L 142 av 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 8 av 11.1.2012, s. 23.

⁽³⁾ EUT L 379 av 28.12.2006, s. 5.

om Den europeiske unions virkemåte på statsstøtte i form av godtgjøring for offentlig tjenesteyting til visse foretak som er blitt tillagt oppgaven å utføre tjenester av allmenn økonomisk betydning⁽¹⁾.

- 7) Tatt i betraktning de særlige reglene som gjelder i sektorene primærproduksjon av landbruksvarer, fiskeri og akvakultur samt godstransport på vei, og det faktum at foretak i disse sektorene sjelden tildeles tjenester av allmenn økonomisk betydning, samt risikoen for at støttebeløp som ligger under den øvre grensen fastsatt i denne forordning, vil kunne oppfylle kriteriene i traktatens artikkel 107 nr. 1 innenfor disse sektorene, bør denne forordning ikke få anvendelse på disse sektorene. Dersom et foretak driver virksomhet innenfor sektorene primærproduksjon av landbruksvarer, fiskeri og akvakultur eller godstransport på vei og i tillegg innenfor andre sektorer eller virksomheter, bør imidlertid denne forordning få anvendelse på disse andre sektorer eller virksomheter (for eksempel oppsamling av avfall i havet), forutsatt at medlemsstatene med egnede midler, for eksempel ved å holde virksomhetene atskilt eller dele opp kostnadene, sikrer at det ikke ytes bagatellmessig støtte etter denne forordning til virksomheter i utelukkede sektorer. Medlemsstatene kan særlig oppfylle denne forpliktelsen ved å begrense størrelsen på bagatellmessig støtte til godtgjøring av kostnader forbundet med å yte tjenesten, herunder en rimelig fortjeneste. Denne forordning bør ikke få anvendelse på kullsektoren, på grunn av dens særtrekk og det faktum at foretak i denne sektoren sjelden tildeles tjenester av allmenn økonomisk betydning.
- 8) Med tanke på likhetene mellom bearbeiding og markedsføring av henholdsvis landbruksvarer og andre varer bør denne forordning få anvendelse på bearbeiding og markedsføring av landbruksvarer, forutsatt at visse vilkår er oppfylt. Verken gårdsvirksomhet knyttet til tilberedning av et produkt for første salg, som for eksempel innhøsting, skjæring og tresking av korn eller pakking av egg, eller første salg til videreforhandlerne eller bearbeidingsforetak bør anses som bearbeiding eller markedsføring i denne forbindelse.
- 9) Domstolen har fastslått⁽²⁾ at når Unionen har vedtatt et regelverk for innføring av en felles markedsordning i en bestemt landbrukssektor, er medlemsstatene forpliktet til ikke å treffe tiltak som kan undergrave eller åpne for unntak fra dette regelverket. Denne forordning bør derfor ikke få anvendelse på støtte der støttebeløpet er fastsatt på grunnlag av prisen på eller mengden av varer som kjøpes eller bringes i omsetning. Den bør heller ikke få anvendelse på bagatellmessig støtte som forutsettes delt med primærprodusenter.
- 10) Denne forordning bør ikke få anvendelse på bagatellmessig eksportstøtte eller bagatellmessig støtte som begunstiger innenlandske framfor importerte produkter.
- 11) Denne forordning bør ikke få anvendelse på kriserammede foretak som omhandlet i Fellesskapets retningslinjer for statsstøtte til redning og omstrukturering av kriserammede foretak⁽³⁾, ettersom det ikke er hensiktsmessig å gi driftsstøtte til kriserammede foretak utenfor en omstrukturingsplan, og ettersom det er vanskeligheter forbundet med å bestemme bruttotilskuddsekivalent for støtte gitt til denne type foretak.
- 12) I samsvar med prinsippene som gjelder for støtte som omfattes av traktatens artikkel 107 nr. 1, bør bagatellmessig støtte anses for å være gitt i det øyeblikk foretaket får retten til å motta støtte i henhold til gjeldende nasjonale regler.
- 13) For å hindre omgåelse av bestemmelsene om høyeste støtteandel fastsatt i ulike unionsrettsakter bør bagatellmessig støtte ikke kumuleres med statsstøtte som gjelder de samme støtteberettigede kostnadene, dersom slik kumulering fører til at støtteandelen blir høyere enn det som er fastsatt for hvert enkelt tilfelle i en gruppeunntaksforordning eller i et vedtak gjort av Kommissjonen.
- 14) Denne forordning bør ikke begrense anvendelsen av forordning (EF) nr. 1998/2006 til foretak som yter tjenester av allmenn økonomisk betydning. Medlemsstatene bør fortsatt stå fritt til å anvende enten denne forordning eller forordning (EF) nr. 1998/2006 på støtte gitt til yting av tjenester av allmenn økonomisk betydning.
- 15) Domstolen har i sin dom i Altmark-saken⁽⁴⁾ satt opp en rekke vilkår som må være oppfylt for at godtgjøring for å yte en tjeneste av allmenn økonomisk betydning ikke skal anses som statsstøtte. Disse vilkårene sikrer at godtgjøring som er begrenset til de nettokostnader som påløper for effektive foretak når de yter en tjeneste av allmenn økonomisk betydning, ikke er statsstøtte i henhold til traktatens artikkel 107 nr. 1. Godtgjøring ut over disse nettokostnader er statsstøtte som kan erklæres

⁽¹⁾ EUT L 7 av 11.1.2012, s. 3.

⁽²⁾ Sak C-456/00 *Republikken Frankrike mot Kommissjonen for De europeiske fellellskap* [2002] I-11949.

⁽³⁾ EUT C 244 av 1.10.2012, s. 2.

⁽⁴⁾ Sak C-280/00 *Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg mot Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH og Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht* [2003], Domstolens domssamling I-7747.

som forenlig på grunnlag av gjeldende unionsregler. For å unngå at denne forordning brukes til å omgå vilkårene i Altmark-dommen, og for å unngå at bagatellmessig støtte gitt etter denne forordning påvirker handelen fordi støtten kumuleres med annen godtgjøring for samme tjeneste av allmenn økonomisk betydning, bør bagatellmessig støtte etter denne forordning ikke kumuleres med annen godtgjøring for den samme tjenesten, uansett om den er statsstøtte eller ikke i henhold til Altmark-dommen eller forenlig statsstøtte etter beslutning 2012/21/EU eller kommisjonsmelding om Den europeiske unions rammebestemmelser om statsstøtte i form av godtgjøring for offentlig tjenesteyting (2011)⁽¹⁾. Denne forordning bør derfor ikke få anvendelse på godtgjøring for å yte en tjeneste av allmenn økonomisk betydning der det også mottas andre typer godtgjøring, unntatt når denne andre godtgjøringen er bagatellmessig støtte i henhold til andre forordninger om bagatellmessig støtte, og kumuleringsreglene i denne forordning er overholdt.

16) Med henblikk på innsyn, likebehandling og riktig anvendelse av den øvre grensen for bagatellmessig støtte bør alle medlemsstater benytte den samme beregningsmetoden. For å forenkle slik beregning, og i samsvar med gjeldende praksis for anvendelse av regelen om bagatellmessig støtte, bør støttebeløp som ikke gis i form av kontanttilskudd, omregnes til bruttotilskuddsekvivalent. Ved beregning av tilskuddsekvivalenten for andre typer støtte med innsynsmulighet enn tilskudd og for støtte som utbetales i flere rater, må det benyttes gjeldende markedsrente på tidspunktet da slik støtte ble gitt. For å oppnå en ensartet, åpen og enkel anvendelse av reglene for statsstøtte bør markedsrentene som anvendes i denne forordning, være de referanserenter som er fastsatt i kommisjonsmelding om revisjon av metoden for fastsettelse av referanse- og diskonteringsrente⁽²⁾.

17) Med henblikk på innsyn, likebehandling og effektiv overvåking bør denne forordning få anvendelse bare på bagatellmessig støtte med innsynsmulighet. Støtte med innsynsmulighet er støtte som det er mulig å forhåndsberegne nøyaktig bruttotilskuddsekvivalent for, uten at det er nødvendig å foreta en risikovurdering. En slik nøyaktig beregning kan for eksempel gjennomføres for tilskudd, rentesubsidier og begrensede skattefritak. Støtte som inngår i kapitaltilførsler, bør ikke anses som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet, med mindre den samlede offentlige kapitaltilførselen er lavere enn

den øvre grensen for bagatellmessig støtte. Støtte som inngår i risikokapitaltiltak som omhandlet i Fellesskapets retningslinjer for statsstøtte for å fremme risikokapitalinvesteringer i små og mellomstore bedrifter⁽³⁾, bør ikke anses som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet, med mindre kapitaltilførselen fra den aktuelle risikokapitalordningen ikke overstiger den øvre grensen for bagatellmessig støtte til hvert målforetak. Støtte som inngår i lån, bør behandles som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet når bruttotilskuddsekvivalenten er beregnet på grunnlag av den markedsrenten som gjaldt da støtten ble gitt.

18) Det er nødvendig å skape rettssikkerhet for garantiordninger som ikke vil kunne påvirke handelen og vri konkurransen, og som det foreligger tilstrekkelige opplysninger om til at eventuelle virkninger kan vurderes på en pålitelig måte. I denne forordning bør derfor den øvre grensen for bagatellmessig støtte på 500 000 euro erstattes med en særskilt øvre grense for garantier som er basert på det garanterte beløpet for det individuelle lånet som ligger til grunn for garantien. Denne særskilte øvre grensen bør beregnes ved å fastsette det statsstøttebeløp som inngår i garantiordninger for lån til levedyktige foretak. Metoden og opplysningene som brukes for å beregne den særskilte øvre grensen for garantier, bør ikke omfatte kriserammede foretak som omhandlet i Fellesskapets retningslinjer for statsstøtte til redning og omstrukturering av kriserammede foretak. Denne særskilte øvre grensen bør derfor ikke få anvendelse på individuell støtte som gis utenom garantiordningens virkeområde, støtte til kriserammede foretak eller garantier for underliggende transaksjoner som ikke utgjør et lån, for eksempel garantier for egenkapitaltransaksjoner. Den særskilte øvre grensen bør fastsettes ut fra det forhold at en garanti på 3 750 000 euro kan anses å ha en bruttotilskuddsekvivalent som tilsvarer den øvre grensen for bagatellmessig støtte på 500 000 euro, når det tas hensyn til et rentetak (nettostandardsats) på 13 %, som er det verst tenkelige scenarioet for garantiordninger i Unionen. Disse særskilte øvre grensene bør gjelde bare for garantier som dekker inntil 80 % av det underliggende lånet. En metode som Kommisjonen har godkjent etter melding på grunnlag av en kommisjonsforordning om statsstøtte, kan også benyttes av medlemsstatene til å vurdere bruttotilskuddsekvivalenten i en garanti, dersom den godkjente metoden uttrykkelig gjelder den typen garantier og underliggende transaksjoner som det er snakk om i forbindelse med anvendelsen av denne forordning.

19) På grunnlag av en melding fra en medlemsstat kan Kommisjonen undersøke om et støttetiltak som ikke utgjør et tilskudd, et lån, en garanti, en kapitaltilførsel, et risikokapitaltiltak eller et begrenset skattefritak, fører

⁽¹⁾ EUT C 8 av 11.1.2012, s. 15.

⁽²⁾ EUT C 14 av 19.1.2008, s. 6.

⁽³⁾ EUT C 194 av 18.8.2006, s. 2.

til en bruttotilskuddsekvivalent som ikke overskrider den øvre grensen for bagatellmessig støtte og derfor kan omfattes av bestemmelsene i denne forordning.

- 20) Kommisjonen har plikt til å sikre at statsstøttereglene overholdes, og særlig at støtte som gis etter reglene om bagatellmessig støtte, oppfyller vilkårene for slik støtte. I samsvar med samarbeidsprinsippet fastsatt i artikkel 4 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union bør medlemsstatene lette gjennomføringen av denne oppgaven ved å innføre de verktøyene som er nødvendige for å sikre at samlet bagatellmessig støtte til et enkelt foretak som yter tjenester av allmenn økonomisk betydning, ikke overskrider den fastsatte øvre grensen. For dette formål og for å sikre at bestemmelsene om kumulering med bagatellmessig støtte i andre forordninger om bagatellmessig støtte overholdes når det gis bagatellmessig støtte etter denne forordning, bør medlemsstatene underrette det berørte foretak om støttebeløpet og om at støtten er bagatellmessig, med henvisning til denne forordning. Dessuten bør den berørte medlemsstat, før den gir slik støtte, innhente en erklæring fra foretaket om annen bagatellmessig støtte som kommer inn under denne forordning eller andre forordninger om bagatellmessig støtte, og som er mottatt i løpet av det aktuelle skatteåret og de to foregående skatteårene. Alternativt bør medlemsstaten, via et sentralt register, ha mulighet til å forvise seg om at den øvre grensen blir overholdt.
- 21) Denne forordning bør få anvendelse med forbehold for unionsrettens krav på området offentlige innkjøp, eller med forbehold for ytterligere krav som følger av traktaten eller av Unionens sektorregelverk.
- 22) Denne forordning bør få anvendelse på støtte som er gitt før forordningen trer i kraft, til foretak som yter tjenester av allmenn økonomisk betydning.
- 23) Kommisjonen har til hensikt å foreta en gjennomgåelse av denne forordning fem år etter at den trådte i kraft —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Virkeområde og definisjoner

1. Denne forordning får anvendelse på støtte til foretak som yter en tjeneste av allmenn økonomisk betydning i henhold til traktatens artikkel 106 nr. 2.
2. Denne forordning får ikke anvendelse på
 - a) støtte til foretak som driver virksomhet innenfor fiskeri- og akvakultursektoren, som er omfattet av rådsforordning (EF) nr. 104/2000⁽¹⁾,
 - b) støtte til foretak som driver virksomhet innenfor primærproduksjon av landbruksvarer,

c) støtte til foretak som driver virksomhet innenfor bearbeiding og markedsføring av landbruksvarer, i følgende tilfeller:

- i) når støttebeløpet er fastsatt på grunnlag av prisen på eller mengden av slike varer som kjøpes fra primærprodusenter eller bringes i omsetning av de berørte foretakene,
 - ii) når støtten er betinget av at den helt eller delvis videreføres til primærprodusenter,
- d) støtte til eksportrelatert virksomhet rettet mot tredjestater eller medlemsstater, det vil si støtte som er direkte knyttet til eksportvolum, til opprettelse og drift av et distribusjonsnett eller til andre løpende utgifter knyttet til eksportvirksomhet,
- e) støtte som forutsetter bruk av innenlandske framfor importerte varer,
- f) støtte til foretak som driver virksomhet innenfor kullsektoren, som definert i rådsbeslutning 2010/787/EU⁽²⁾,
- g) støtte til foretak som driver godstransport på vei for en annens regning,
- h) støtte til kriserammede foretak.

Dersom et foretak driver virksomhet i sektorene omhandlet i første ledd bokstav a), b), c) eller g) og i tillegg i andre sektorer som ikke er utelukket fra denne forordnings virkeområde, får denne forordning anvendelse bare på støtte som gis til disse andre sektorer eller virksomheter, forutsatt at medlemsstatene med egnede midler, for eksempel ved å holde virksomhetene atskilt eller dele opp kostnadene, sikrer at det ikke ytes bagatellmessig støtte etter denne forordning til virksomheter i utelukkede sektorer.

3. I denne forordning menes med:

- a) «landbruksvarer» varer oppført i vedlegg I til traktaten, med unntak av fiskerivarer,
- b) «bearbeiding av landbruksvarer» en prosess der en landbruksvare omdannes til en annen landbruksvare, unntatt gårdsvirksomhet som er nødvendig for å tilberede et animalsk eller vegetabilsk produkt for første salg,
- c) «markedsføring av landbruksvarer» oppbevaring eller utstilling med sikte på å selge, framby til salg, levere eller på annen måte bringe i omsetning en vare, unntatt første salg fra en primærprodusent til videreforhandlere eller bearbeidingsforetak og enhver tilberedning av et produkt for et slikt første salg. Salg fra primærprodusent til sluttforbrukere skal anses som markedsføring dersom det foregår i atskilte lokaler avsatt for dette formål.

⁽¹⁾ EFT L 17 av 21.1.2000, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 336 av 21.12.2010, s. 24.

*Artikkel 2***Bagatellmessig støtte**

1. Støtte til foretak som yter en tjeneste av allmenn økonomisk betydning, skal anses ikke å oppfylle alle kriterier i traktatens artikkel 107 nr. 1, og skal derfor unntas fra meldingsplikten i traktatens artikkel 108 nr. 3 dersom den oppfyller vilkårene fastsatt i nr. 2–8 i denne artikkel.

2. Samlet bagatellmessige støtte til et foretak som yter tjenester av allmenn økonomisk betydning, skal ikke overstige 500 000 euro i løpet av en periode på tre skatteår.

Denne øvre grensen skal gjelde uavhengig av den bagatellmessige støtten form og uavhengig av om støtten gitt av en medlemsstat helt eller delvis er finansiert med unionsmidler. Perioden skal fastsettes på grunnlag av de skatteår som foretaket har benyttet i den berørte medlemsstat.

3. Den øvre grensen fastsatt i nr. 2 skal uttrykkes som kontanttilskudd. Alle tall som benyttes, skal være bruttobeløp, det vil si før fradrag av skatt eller andre avgifter. Dersom støtten gis i en annen form enn som tilskudd, skal støttebeløpet være støtten bruttotilskuddsekvivalent.

Støtte som utbetales i flere rater, skal diskonteres til verdien på tidspunktet da støtten ble gitt. Renten som skal benyttes ved diskontering, skal være gjeldende kalkuleringsrente på tidspunktet da støtten ble gitt.

4. Denne forordning får anvendelse bare på støtte der det er mulig å beregne nøyaktig bruttotilskuddsekvivalent på forhånd, uten at det er nødvendig foreta en risikovurdering («støtte med innsynsmulighet»). Særlig gjelder følgende:

- a) Støtte som inngår i lån, skal behandles som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet når bruttotilskuddsekvivalenten er beregnet på grunnlag av referanserenten som gjaldt på tidspunktet for tildelingen.
- b) Støtte som inngår i kapitaltilførsler, skal ikke anses som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet, med mindre samlet offentlig kapitaltilførsel ikke overstiger den øvre grensen for bagatellmessig støtte.
- c) Støtte som inngår i risikokapitaltiltak, skal ikke anses som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet, med mindre kapitaltilførselen fra den aktuelle risikokapitalordningen ikke overstiger den øvre grensen for bagatellmessig støtte til hvert målforetak.
- d) Individuell støtte som gis innenfor rammen av en garantiordning til foretak som ikke er kriserammert, skal behandles som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet når garantidelen av det underliggende lånet som er gitt innenfor ordningen, ikke overstiger 3 750 000 euro per foretak. Dersom garantidelen av det underliggende lånet

gjelder bare en bestemt andel av denne øvre grensen, skal garantiens bruttotilskuddsekvivalent anses å tilsvare den samme andelen av den øvre grensen som er fastsatt i nr. 2. Garantien skal ikke overstige 80 % av det underliggende lånet. Garantiordninger skal også anses å ha innsynsmulighet dersom

i) metoden for beregning av garantiens bruttotilskuddsekvivalent er godkjent før ordningen gjennomføres, etter melding om ordningen til Kommisjonen i henhold til en forordning som Kommisjonen har vedtatt på statsstøtteområdet, og

ii) den godkjente metoden uttrykkelig gjelder den typen garantier og underliggende transaksjoner som det er snakk om i forbindelse med anvendelsen av denne forordning.

5. Når samlet bagatellmessig støtte gitt etter denne forordning til et foretak som yter tjenester av allmenn økonomisk betydning, overstiger den øvre grensen fastsatt i nr. 2, kan støtten ikke omfattes av denne forordning, heller ikke den delen av støtten som ikke overstiger den øvre grensen. I et slikt tilfelle kan det ikke gjøres gjeldende at støttetiltaket skal komme inn under denne forordning.

6. Bagatellmessig støtte etter denne forordning skal ikke kumuleres med statsstøtte som gjelder de samme støtteberettigede kostnadene, dersom slik kumulering fører til at støtteandelen blir høyere enn det som er fastsatt for hvert enkelt tilfelle i en gruppeunntaksforordning eller i et vedtak gjort av Kommisjonen.

7. Bagatellmessig støtte etter denne forordning kan kumuleres med bagatellmessig støtte etter andre forordninger om bagatellmessig støtte opp til den øvre grensen fastsatt i nr. 2.

8. Bagatellmessig støtte etter denne forordning skal ikke kumuleres med godtgjøring for den samme tjenesten av allmenn økonomisk betydning, uansett om dette er statsstøtte eller ikke.

*Artikkel 3***Overvåking**

1. Når en medlemsstat har til hensikt å gi bagatellmessig støtte til et foretak etter denne forordning, skal den underrette foretaket skriftlig om det planlagte støttebeløpet, uttrykt som bruttotilskuddsekvivalent, om den tjeneste av allmenn økonomisk betydning som støtten gjelder, og om at det dreier seg om bagatellmessig støtte, med en uttrykkelig henvisning til denne forordning og angivelse av tittel og henvisning til kunngjøringen i *Den europeiske unions tidende*. Dersom den bagatellmessige støtten etter denne forordning gis til ulike foretak på grunnlag av en ordning, og foretakene mottar ulike individuelle støttebeløp i henhold til denne ordningen, kan den berørte medlemsstat velge å oppfylle denne forpliktelsen ved å

underrette foretakene om et fast beløp tilsvarende det høyeste støttebeløpet som kan gis i henhold til ordningen. I et slikt tilfelle skal det faste beløpet benyttes til å fastslå om den øvre grensen fastsatt i artikkel 2 nr. 2 er nådd. Før medlemsstaten gir støtten, skal den også innhente en skriftlig eller elektronisk erklæring fra foretaket som yter tjenesten av allmenn økonomisk betydning, om all annen bagatellmessig støtte som foretaket har mottatt etter denne forordning eller etter andre forordninger om bagatellmessig støtte i de to foregående skatteårene og i det inneværende skatteåret.

Medlemsstaten skal gi ny bagatellmessig støtte etter denne forordning først etter å ha kontrollert at dette ikke medfører at samlet bagatellmessig støtte til det berørte foretaket overstiger den øvre grensen fastsatt i artikkel 2 nr. 2, og at kumuleringsreglene i artikkel 2 nr. 6, 7 og 8 er overholdt.

2. Dersom en medlemsstat har opprettet et sentralt register over bagatellmessig støtte med fullstendige opplysninger om all bagatellmessig støtte gitt av myndigheter i denne medlemsstaten til foretak som yter tjenester av allmenn økonomisk betydning, får nr. 1 første ledd ikke lenger anvendelse fra det tidspunktet da registeret omfatter en periode på tre år.

3. Medlemsstatene skal registrere og samle alle opplysninger om anvendelsen av denne forordning. Registeret skal inneholde alle opplysninger som er nødvendige for å fastslå at vilkårene i denne forordning er oppfylt. Opplysninger om individuell bagatellmessig støtte skal oppbevares i ti år fra den dato da støtten ble gitt. Opplysninger om en ordning for bagatellmessig støtte skal oppbevares i ti år fra den dato da den siste individuelle støtten ble tildelt i henhold til ordningen. På

skriftlig anmodning fra Kommisjonen skal den berørte medlemsstat innen 20 virkedager eller en lengre frist som fastsatt i anmodningen, oversende alle opplysninger som Kommisjonen anser som nødvendige for å kunne vurdere om vilkårene i denne forordning er oppfylt, og særlig det samlede beløp for bagatellmessig støtte som et foretak har mottatt i henhold til denne forordning og andre forordninger om bagatellmessig støtte.

Artikkel 4

Overgangsbestemmelser

Denne forordning får anvendelse på bagatellmessig støtte gitt for yting av tjenester av allmenn økonomisk betydning før forordningen trer i kraft, forutsatt at støtten oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 1 og 2. Støtte til yting av tjenester av allmenn økonomisk betydning som ikke oppfyller disse vilkårene, skal vurderes i samsvar med relevante beslutninger, rammebestemmelser, retningslinjer, meldinger og kunngjøringer.

Ved utløpet av denne forordnings gyldighetstid kan bagatellmessig støtte som oppfyller vilkårene i denne forordning, videreføres i en periode på ytterligere seks måneder.

Artikkel 5

Ikrafttredelse og gyldighetstid

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse til 31. desember 2018.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 25. april 2012.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President
